

בְּחִפְזָה חֲנֻכָּה לְקַחְהָ אוֹתָנוּ סַבְתָּא לְפִסְטִיגְלָהּ. אוֹתָנוּ – הַפְּנִינָה אוֹתִי וְאֵת אַחֵי הַגְּדוֹל מִמֶּנִּי בְּשָׁנָתִים. נִסְעָנוּ לְהִיכַל הַסְּפוֹרֵט בְּתֵל-אָבִיב, וּכְשֶׁהִגַּעְנוּ, רָאִינוּ הַרְבֵּה יְלָדִים וּמְבַגְרִים. "חֲשׁוּב לְתַת יְדִים", אָמְרָה סַבְתָּא, "כְּדֵי שֶׁלֹּא נִלְדָּה לְאֲבוּד." "מָה פְּתָאוּם נִלְדָּה לְאֲבוּד", אָמַר אַחֵי, "אֲנַחְנוּ כְּבָר גְּדוֹלִים!" וְעֵזַב אֶת הַיְדִים שֶׁל סַבְתָּא. נִכְנַסְנוּ לְאוּלָם שֶׁהָיָה מוּאָר בְּאוֹרוֹת צְבָעוֹנִיִּים. הֵמוֹן יְלָדִים מְחֵאוּ כְּפִים בְּהִתְלַהֲבוֹת. סַבְתָּא הִחְזִיקָה אֶת יָדֵי בְּחֻזְקָה וְהִתְקַדְמָה בְּרִיצָה אַחֲרֵי אַחֵי שֶׁהִחְלִיט לְלַכֵּת לְבִדּוֹ. מִכָּל הַכּוֹנִיִּים דְּחִפוּ אוֹתִי, אָבֵל יִדְעֵתִי שֶׁסַבְתָּא לֹא תַעֲזֹב אוֹתִי. פְּתָאוּם נַעֲשֶׂה חֲשֵׁךְ בְּאוּלָם, וְאַחֲר־כֵּן נִדְּלְקוּ הָאוֹרוֹת עַל הַבְּמָה. לְרַגַע נַעֲצָרָה סַבְתָּא וְהִחְלָה צוֹעֵקֶת: "אוּדִי! אוּדִי!" זֶה שֵׁם אַחֵי הַגְּדוֹל. אוּדִי נַעֲלָם בֵּין כָּל הַיְלָדִים וְהַהוֹרִים. אֲנִי רָצִיתִי לְבַכּוֹת, אָבֵל פְּחֻדָתִי מִסַבְתָּא. כָּל מִינֵי אֲנָשִׁים נָסוּ לַעֲזֹר לָנוּ לְמַצֵּא אֶת אוּדִי. רָצִיתִי כְּבָר לְשֻׁבֵת וְלִרְאוֹת אֶת הַמוֹפֵעַ, אָבֵל אוּדִי לֹא הָיָה. "מָה יִהְיֶה עִם אוּדִי?" חֲשַׁבְתִּי שְׁאוּלֵי לֹא נִמְצָא אוֹתוֹ. "אַל תִּדְאָג, נִמְצָא אוֹתוֹ!" אָמְרָה סַבְתָּא. הִיא, כְּנִרְאָה, רָצְתָה לְעוֹדֵד אוֹתִי וְגַם אֶת עֲצָמָהּ, וְחֲשָׁבָה עַל אוֹתוֹ הַדְּבָר שֶׁאֲנִי חֲשַׁבְתִּי עָלָיו. רָצְנוּ מִמְקוֹם לְמְקוֹם. הָיָה לִי חֵם. רָצִיתִי לְשִׁתּוֹת וּבְעֵקֶר רָצִיתִי הַבִּיטָהּ. לֹא זוֹכֵר כְּלוּם מִהַפְּסִטִיגְלָהּ. שִׁמְעֵתִי מְחִיאֹת כְּפִים. רָאִיתִי אֶת סַבְתָּא וְאֵת אוּדִי מִתְחַבְּקִים וּבוֹכִים, וּכְשֶׁקָּמְתִי בַבֶּקֶר, שֶׁאֵלָה אִמָּא: "אֵיזָה שִׁיר אֶהְבֵּת בְּיוֹתֵר?"

